

بررسی جایگاه قدرت نرم در اقتصاد آمریکا (مطالعه موردی: منطقه ایندوپاسفیک)

بهادر زارعی^۱، جلیل دلشادزاده^۲، زهرا پیشگاهی^۳

۴۳

دوره ۱۵، شماره ۴، پیاپی ۴۳
زمستان ۱۴۰۴

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت:

۱۴۰۴-۰۴-۱۰

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۴-۱۲-۰۵

صص: ۳۹-۱۹

شابا چاپی: ۲۳۲۲-۵۵۹۹

رتبه علمی

ب

بررسی صحت گواهی در:
JOURNALS.MSRT.IR

چکیده

نفوذ فرهنگی و خلاقانه آمریکا برای دهه‌ها در جهان بی‌نظیر بوده است. این مطالعه با رویکردی توصیفی-تحلیلی، اهمیت نفوذ و ارتقای قدرت نرم ایالات متحده در سال‌های اخیر در منطقه ایندوپاسفیک را بررسی می‌کند. ابتدا چارچوب نظری قدرت نرم و فرهنگ ایالات متحده در قالب دیپلماسی فرهنگی ارائه می‌شود و سپس تأثیر این دیپلماسی توسط بخش‌های آموزش دانشگاهی، فیلم، روزنامه، امنیت آب و هوا و انرژی و پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی در منطقه ایندوپاسفیک مورد بحث قرار می‌گیرد. آموزش دانشگاهی مدت‌هاست که بخش مهمی از قدرت نرم آمریکا بوده است. به این معنی که در سال ۲۰۲۴ بیش از ۵۰ میلیارد دلار به اقتصاد ایالات متحده کمک کرده و از ۳۷۸/۱۷۵ شغل پشتیبانی کرده است. درآمد پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی در سال ۲۰۲۴ حدود ۱۶۴/۳ میلیارد دلار به اقتصاد ایالات متحده کمک کرده و به‌همین ترتیب ادامه دارد. این مقاله روشن می‌کند که نقاط قوت قدرت نرم ایالات متحده در جامعه مدنی، دانشگاه‌های آمریکا، رسانه‌ها، پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی، برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان، فیلم، سلامت و نفوذ و نوآوری‌های غول‌های فناوری ایالات متحده قرار دارد و تأثیر شگرفی بر اقتصاد ایالات متحده داشته و به بخش جدایی‌ناپذیر رشد اقتصادی آن تبدیل شده است.

واژه‌های کلیدی:

آمریکا، منطقه ایندوپاسفیک، ابزارهای فرهنگی، درآمد اقتصادی، قدرت نرم.

۱. دانشیار، گروه جغرافیای سیاسی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران. (نویسنده مسئول) b.zarei@ut.ac.ir

۲. دانشجوی دکتری، جغرافیای سیاسی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۳. استاد، گروه جغرافیای سیاسی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

مقدمه و بیان مسأله

تا یک دهه پیش، منطقه ایندوپاسفیک تنها یک مفهوم جغرافیایی ناشی از ادغام دو اقیانوس آرام و هند بود. اما در سال ۲۰۰۷، شینزو آبه، نخست وزیر وقت ژاپن، به آن بُعد ژئوپلیتیکی بخشید و طرح گفتگو و همکاری چهار کشور دموکراتیک منطقه ایندوپاسفیک (ژاپن، آمریکا، استرالیا و هند) را پیشنهاد کرد. اما با کناره‌گیری آبه از قدرت، این مفهوم برای مدتی به فراموشی سپرده شد. با انتخاب مجدد آبه در سال ۲۰۱۲ و پیروزی دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶ در آمریکا، مفهوم ایندوپاسفیک جایگاه خود را در ادبیات سیاسی جهان پیدا کرد. (جمشیدی و دیگران، ۱۳۹۸: ۱۵۰). منطقه ایندوپاسفیک پویاترین و متنوع‌ترین منطقه جهان است. این منطقه به کانون اصلی سیاست و اقتصاد جهان تبدیل شده است. اهمیت روزافزون منطقه ایندوپاسفیک و چشم‌انداز ژئوپلیتیکی در حال تحول شرق آسیا، این منطقه را به مرکز ثقل تغییر قدرت جهانی تبدیل کرده است (امیری و غفاری زاده، ۱۴۰۱: ۱۲۳-۱۲۴). این منطقه مرکز تمرکز سرمایه و فناوری است و پویاترین اقتصادهای جهان با بالاترین میانگین رشد جهانی در این منطقه متمرکز شده‌اند. توانمندی اقتصادی ژاپن، اصلاحات اقتصادی مرفی چین، تجربیات قابل توجه کشورهای تازه صنعتی شده و رشد اقتصادی «آسه آن» مهم‌ترین مراکز تحولات اقتصادی در منطقه شمال و شرق آسیا هستند. افزون بر این، روند وابستگی متقابل و گرایش به همگرایی اقتصادی در منطقه نیز قابل توجه است (خزری، ۱۳۸۹: ۶۷۶). ساختار روابط در این منطقه بر اساس روابط دو قدرت بزرگ، ایالات متحده آمریکا و چین، در حال شکل‌گیری است و در کنار آن، بازیگرانی مانند آسه‌آن، ژاپن، کره جنوبی و هند تأثیرات خاص خود را بر مسائل فرهنگی منطقه‌ای دارند. اما چین به‌عنوان بزرگ‌ترین قدرت درون منطقه‌ای در منطقه ایندوپاسفیک و ایالات متحده به‌عنوان قدرت برتر جهان، نقش مهمی در معادله قدرت نرم منطقه‌ای ایفا می‌کنند (همان). اما چرا این منطقه برای آمریکا اهمیت دارد؟ یکی از ابزارهای استراتژی آمریکا، جلوگیری از ظهور مراکز قدرت نرم در سطح جهانی و منطقه‌ای است. اهمیت این منطقه در این است که بخش مهمی از خطوط تأمین انرژی اقتصاد آمریکا و اروپا از مسیرهای دریایی آن عبور می‌کند. از سوی دیگر، منطقه ایندوپاسفیک یک کریدور بسیار مهم و جایگزینی برای اعمال قدرت نرم آمریکا به سایر مناطق است که در واقع انتقال قدرت آمریکا از سرزمین مادری به سایر مناطق را تسهیل می‌کند و بدون آن، هرگونه انتقال قدرت آمریکا در سطح جهانی بسیار پرهزینه و غیرممکن خواهد بود (متقی، ۱۳۹۰: ۲۱۸). این مقاله سعی دارد ابزارهای قدرت نرم آمریکا و همچنین سهم قدرت نرم در رشد اقتصادی و درآمد آمریکا در منطقه ایندوپاسفیک را معرفی کند.

چارچوب مفهومی

۱. مفهوم قدرت نرم

اگرچه مفهوم «قدرت» به‌عنوان محور اصلی مباحث سیاسی و ستون اصلی علوم سیاسی و همچنین روابط بین‌الملل، سابقه‌ای طولانی دارد، اما «قدرت نرم» اصطلاحی است که در دو دهه اخیر به‌عنوان مفهومی جدید ظهور کرده و مورد توجه قرار گرفته است. جوزف نای که به‌عنوان نظریه‌پرداز اصلی قدرت نرم شناخته می‌شود، در کتاب خود باعنوان «قدرت نرم: ابزارهای موفقیت

در سیاست بین‌الملل» اشاره می‌کند که قدرت در معنای عام به‌عنوان توانایی تأثیرگذاری بر رفتار دیگران به‌منظور دستیابی به نتایج مطلوب تعریف می‌شود. بر این اساس، قدرت نرم به‌معنای داشتن قابلیت‌ها یا منابعی است که می‌تواند بر نتایج تأثیر بگذارد؛ اما در عصر اطلاعات، توزیع منابع قدرت در موضوعات مختلف بسیار تغییر کرده است. از سوی دیگر، قدرت نرم به معنای تشویق دیگران به خواستن همان چیزهایی است که ما می‌خواهیم. قدرت نرم بر توانایی شکل‌دهی به منافع دیگران متکی است. البته قدرت نرم دقیقاً مانند نفوذ نیست زیرا نفوذ می‌تواند شامل قدرت سخت (تهدید) یا پاداش باشد، اما قدرت نرم چیزی بیش از اقناع صرف یا توانایی به حرکت درآوردن مردم از طریق استدلال است (Nye, 2017: 43). به گفته نای، همزمان با ورود به هزاره سوم میلادی و به‌دلیل تغییر در ماهیت سیاست بین‌الملل، منابع قدرت نیز متحول شده‌اند و آشکال ناملموس قدرت اهمیت بیشتری یافته‌اند. در واقع، دگرگونی بنیان قدرت در سیاست بین‌الملل باعث شده است که قدرت از خاستگاه اصلی خود تغییر کند و جوامع صرفاً به منابع مادی خود وابسته نباشند، بلکه به توانایی تغییر رفتار سایر دولت‌ها متکی باشند. این بُعد از قدرت، چهره دوم قدرت یا قدرت نرم نامیده می‌شود که حاصل کسب اعتبار بین‌المللی و تأثیرگذاری غیرمستقیم بر دیگران با رضایت خاطر است. قدرت نرم، توجه به اشغال فضای ذهنی شهروندان سایر جوامع از طریق اقناع است و هدف آن در درجه اول افکار عمومی خارجی است. در قدرت نرم، باید ببینیم جهان چگونه به ما نگاه می‌کند، نه این که ما چگونه به جهان نگاه می‌کنیم (همان: ۴۶).

قدرت نرم اساساً مبتنی بر توانایی شکل‌دهی به ترجیحات دیگران است که عمدتاً به مقولات ناملموس مانند جاذبه‌های فرهنگی، شخصیت، ارزش‌ها و نهادهای سیاسی و سیاست‌های جذابی که مشروع تلقی می‌شوند، مربوط می‌شود. اهمیت و قابلیت قدرت نرم عمدتاً به منابع آن بستگی دارد و برخلاف قدرت سخت، بسیاری از منابع اساسی آن خارج از کنترل دولت‌ها هستند و نفوذ آن‌ها به شدت به پذیرش مخاطب گیرنده وابسته است. همچنین، قدرت سخت مستقل از عوامل محیطی تعریف می‌شود، در حالی که قدرت نرم یک پدیده اجتماعی و مرتبط با عوامل محیطی است. قدرت سخت مبتنی بر سرمایه مادی بازیگر و قدرت نرم مبتنی بر سرمایه اجتماعی بازیگر است. بنابراین، می‌توان گفت که در مقایسه با سایر ابزارهای سیاست خارجی، قدرت نرم بیشترین تأثیر را بر مؤلفه‌های هویت ملی دارد (هرسیچ و تویسرکانی، ۱۳۸۹: ۱۵۲). او استدلال می‌کند که دولت‌های موفق به هر دو قدرت سخت و نرم نیاز دارند - به معنای توانایی ترغیب دیگران و همچنین توانایی شکل‌دهی به نگرش‌ها و ترجیحات بلندمدت آنها. به گفته او، امنیت یک کشور به‌همان اندازه که به پیروزی در جنگ‌ها وابسته است، به تسخیر قلب‌ها و ذهن‌های مردم کشورهای دیگر نیز وابسته است. بر این اساس، فرهنگ، آرمان‌ها و ارزش‌های یک کشور نقش بسیار مهمی در کمک به جذب شرکا و حامیان آن ایفا می‌کنند. البته، در عین حال، او به محدودیت‌های قدرت نرم نیز اشاره می‌کند و می‌گوید که این نوع قدرت می‌تواند تأثیرات متفاوتی بر جهان خارج داشته باشد و تنظیم آن برای دستیابی به نتایج خاص دشوار است (Ikenberry, 2008).

جدول ۱: منابع قدرت سخت و نرم و رفتارهای مبتنی بر آنها

نرم	سخت	
مشارکت	فرمان	طیف رفتارها
اجبار ←	←	
ترغیب	جذب تنظیم دستور	
مؤسسات	جریمه‌ها	محتمل‌ترین منابع
ارزش‌ها	اجبار	
فرهنگ	تحریم‌ها	
سیاست‌ها	رشوه‌ها	

Source: (Nye, 2004: 8)

جدول ۲: منابع قدرت سخت و نرم و رفتارهای مبتنی بر آنها

سیاست‌های دولتی	اقدامات اولیه	رفتارها	
دیپلماسی زور(قهری)	تهدیدات	اجبار	قدرت نظامی
جنگ	نیروی نظامی	بازدارندگی	
ائتلاف		محافظت	
کمک	جریمه‌ها	ترغیب	قدرت اقتصادی
رشوه	تحریم‌ها	اجبار	
تحریم‌ها			
دیپلماسی عمومی	ارزش‌ها	جذب	قدرت نرم
دیپلماسی دوجانبه و چندجانبه	فرهنگ	تنظیم دستور	
	سیاست‌ها	کار	
	مؤسسات		

Source: (ibid: 34)

اما مفهوم دیگری که اغلب در کنار قدرت نرم مورد بحث قرار می‌گیرد و به‌عنوان یکی از ابزارهای پیشبرد این نوع قدرت در نظر گرفته می‌شود، مفهوم «دیپلماسی عمومی» است. طبق تعریف رایج، دیپلماسی عمومی عموماً به «برنامه‌های تحت حمایت دولت» اطلاق می‌شود که هدف آنها اطلاع‌رسانی یا تحت‌تأثیر قراردادن افکار عمومی در کشورهای دیگر است. ابزار اصلی آن انتشار متن، تصاویر متحرک، تبادلات فرهنگی، رادیو، تلویزیون و فضای مجازی است. دیپلماسی شامل دو بُعد دیپلماسی فرهنگی و دیپلماسی رسانه‌ای/دیجیتال است که به‌همراه ابزارها و ویژگی‌های خود، دیپلماسی عمومی را تشکیل می‌دهند. دیپلماسی عمومی از طریق اقداماتی مانند انتشار کتاب و تأسیس کتابخانه، پخش رادیو و تلویزیون، تبادلات آموزشی و فرهنگی، آموزش زبان، نمایندگان و نمایندگان‌های هنری، نمایش و اجرای هنرمندان در خارج از کشور، ایجاد پایگاه‌های داده و وب سایت‌های فضای مجازی، مجلات الکترونیکی، برنامه‌های سخنرانی و لوح‌های فشرده، برگزاری سمینارها و جلسات با بازرگانان و چهره‌های برجسته دانشگاهی خارجی، تولید فیلم، تبادل اساتید و دانشجویان، اعزام خبرنگار را شامل می‌شود (جوادی ارجمند و اسماعیلی، ۱۳۹۱: ۹۸). البته باید توجه داشت که مفهوم دیپلماسی عمومی، خود به‌عنوان یک مفهوم مستقل، مدت‌ها پیش از مفهوم قدرت نرم مطرح و رواج یافته بود؛ اما امروزه این دو مفهوم عموماً به‌عنوان مکمل یکدیگر مورد استفاده قرار می‌گیرند. در واقع، این مفهوم برای اولین بار در سال ۱۹۶۵ توسط ادmond گولون تو صیف و بسط داده شد. کراکر اسنو جونیور یکی از نظریه‌پردازان این حوزه می‌گوید

«دیپلماسی عمومی که به طور سنتی نشان‌دهنده اقدامات دولت برای تأثیرگذاری بر افکار عمومی خارجی در چارچوب اصول و اهداف سیاست خارجی آن بود، امروزه از قلمرو دولت‌ها فراتر رفته و رسانه‌ها، شرکت‌های چندملیتی، سازمان‌های غیردولتی و سازمان‌های افکارمحمور به بازیگران فعال در این عرصه تبدیل شده‌اند» (Cull, 2008).

روش پژوهش

شاید اساسی‌ترین روش برای مطالعه تثبیت و گسترش ابزارهای قدرت، مقایسه باشد. بنابراین، ما یک تحلیل تطبیقی از روایت‌های مربوط به قابلیت‌های فرهنگی ایالات متحده و کشورهای اصلی و رقیب ایالات متحده در منطقه اَیندوپاسفیک انجام داده‌ایم تا جایگاه قدرت نرم آمریکا و رابطه آن با درآمد و رشد اقتصادی ایالات متحده را بر اساس قابلیت‌های این کشور در منطقه اَیندوپاسفیک تعیین کنیم. تحقیق ما از طرح تحقیق تحلیلی پیروی می‌کند و بررسی می‌کند که چگونه تحلیل مورد نظر در راستای مجموعه گسترده ارزش‌های ایالات متحده و سایر کشورهای منطقه روایت می‌شود.

برای شناسایی آن، چندین مرحله تحلیلی را انجام داده‌ایم. ابتدا، قابلیت‌های فرهنگی ایالات متحده را با سایر کشورهای مهم منطقه مقایسه کرده‌ایم و مفاهیم کلیدی را شناسایی کرده‌ایم که ما را قادر می‌سازد از مفاهیم جریان اصلی به‌عنوان ابزاری برای تحکیم و گسترش قدرت نرم استفاده کنیم. این مطالعه درک بهتری از چگونگی تحلیل ابزارهای قدرت نرم در هر زمینه به ما می‌دهد. ثانیاً، بررسی کرده‌ایم که چگونه این ارزش‌ها و قابلیت‌های اصلی توانسته‌اند درک ما از تحکیم قدرت نرم آمریکا در جهان و به‌ویژه در منطقه اَیندوپاسفیک را شکل دهند. ثالثاً، این تحقیق نشان می‌دهد که رابطه بین قدرت نرم و رشد اقتصادی ایالات متحده شامل چه نوع ابزارهایی است. بنابراین، روش تحقیق این مقاله توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر رویکرد تطبیقی است و روش جمع‌آوری اطلاعات و داده‌ها عموماً مبتنی بر روش کتابخانه‌ای است. پس از جمع‌آوری و طبقه‌بندی اطلاعات، تحلیل آن‌ها عموماً از طریق توصیف و مبتنی بر تفکر، منطقی و استدلال انجام شده است.

یافته‌های پژوهش

۱. محدوده مورد مطالعه

اَیندوپاسفیک از نظر جغرافیایی منطقه‌ای است که اقیانوس هند در یک سر و اقیانوس آرام در سر دیگر آن قرار دارد. امروزه این مفهوم با بار ژئوپلیتیکی همراه است و در مقابل اصطلاح آسیا-پاسفیک به‌کار می‌رود (Chong & Wu, 2018: 1-3). این منطقه دارای مرزهای درهم تنیده، گروه‌های قومی مختلف، زبان‌های مختلف و مذاهب مختلف است. منطقه اَیندوپاسفیک (آسیا-پاسفیک) سومین مرکز قدرت ژئوپلیتیکی بزرگ در حوزه دریایی است. این منطقه بیش از شش هزار مایل در یک قوس از کره جنوبی، ژاپن و تایوان (حداقل در حال حاضر) از طریق فیلیپین، سنگاپور، مالزی، تایلند، اندونزی، برونئی، تیمور شرقی و پاپوآ گینه نو تا استرالیا و نیوزیلند امتداد دارد (Cohen, 2015: 328). منطقه اَیندوپاسفیک شامل ۳۶ کشور قاره‌ای، شبه‌جزیره‌ای و جزایری است. اَیندوپاسفیک بیش از ۳ میلیارد نفر - نیمی از جمعیت جهان - از جمله دو کشور چین و هند را در خود جای داده است و

مکانی است که در آن بیش از سه هزار زبان صحبت می‌شود. این منطقه بزرگ‌ترین دموکراسی جهان (هند) و بزرگ‌ترین کشورهای مسلمان (اندونزی، پاکستان و هند) را دارد. این منطقه شامل برخی از بزرگ‌ترین و پید شرفته‌ترین نیروهای نظامی جهان، از جمله نیروهای چین، کره شمالی، کره جنوبی، هند و ژاپن است. این منطقه سالانه ۷۵۰۰۰ کشتی را از طریق آبراه‌های استراتژیک خود مانند تنگه مالاکا و سوندا عبور می‌دهد. این منطقه آسیا را به اروپا و خاورمیانه متصل می‌کند. ایالات متحده آمریکا در نیمکره غربی زمین و در شمال قاره آمریکا واقع شده است و از شرق و جنوب شرقی به اقیانوس اطلس و خلیج مکزیک و از غرب به اقیانوس آرام منتهی می‌شود (Auslin, 2017: 1-2).

نقشه ۱: نقشه موقعیت کشورهای منطقه‌ی ایندوپاسفیک

Source: (Maps of India: 2025)

۲. ظرفیت‌های فرهنگی آمریکا

فرهنگ شامل زبان، افکار، باورها، آداب و رسوم، قراردادهای اجتماعی، آثار هنری، مراسم مذهبی و اجتماعی شکل گرفته می‌باشد. بقای فرهنگ و عملکرد آن تنها در دست انسان‌هاست. فرهنگ ملی هر سرزمینی شامل ویژگی‌های خاص آن سرزمین است. عناصر تاریخی، مذهبی و دینی به آن رنگ و بوی خاصی می‌بخشند. یکی از کارکردهای مهم یک فرهنگ، تقویت هویت ملی است (ضیاء و زارع، ۱۳۹۸: ۱-۲). کامل‌ترین تعریف فرهنگ در علوم انسانی متعلق به ادوارد تیلور است که فرهنگ و تمدن را «مجموعه‌ای پیچیده از هویت‌ها، باورها، قوانین، هنرها، آداب و رسوم، اخلاق و سایر ویژگی‌هایی می‌داند که یک فرد به عنوان عضوی از جامعه خود کسب می‌کند» (ابوالقاسمی، ۱۳۸۵: ۵۸).

از سوی دیگر، برخورد دولت‌ها و نهادهای خصوصی و اتحادیه‌های اجتماعی با مقوله فرهنگ به صورت «سیاست فرهنگی» نمود می‌یابد. سیاست فرهنگی شامل اصول مکتوب و نانوشته‌ای است که توسط برنامه‌ریزان برای تغییر وضعیت موجود و دستیابی به اهداف مطلوب در حوزه‌های مختلف فرهنگی تدوین و توسط مدیران اجرا می‌شود (صالحی امیری و عظیمی، ۱۳۸۸: ۸۰-۸۱). گاهی سیاست فرهنگی به معنای هرگونه قدرت نامگذاری و قدرت بازنمایی جهان اجتماعی است (Barker, 2003: 404). در

این صورت، سیاست فرهنگی بر بازنمایی‌ها و کنش‌هایی متمرکز است که نقشه‌های فرهنگی ما از معانی را ایجاد می‌کنند و این معانی نیز به‌نوبه خود، روابط قدرت خاصی را تولید یا از بین می‌برند (معیدفرد و شهلی بر، ۱۳۸۶: ۱۸۸). سیاست فرهنگی کشورها بر اساس تنوع فرهنگی و توجه و تأکید بر امور محلی و قومیت‌ها، جهت خود را تغییر داده و خواهد داد و از سوی دیگر، ارزش قائل شدن برای امور محلی و قومی به‌معنای نادیده گرفتن و مقابله با امور ملی نیست. در نتیجه جهانی شدن، از طریق گسترش ابزارهای مدرن اطلاعاتی و رسانه‌ای و گسترش تبادل فرهنگی، پیگیری سیاست فرهنگی در قلمرو ملی نه ممکن است و نه مطلوب. در حال حاضر، سیاست فرهنگی کشورها تا حد زیادی در حوزه فراملی و جهانی تعریف می‌شود. تحولات فرهنگی ناشی از فناوری، اطلاعات، به موازات روند بین‌المللی شدن و جهانی شدن تولید و مصرف، مهاجرت و گردشگری، تقریباً همه جوامع را به واکنش همزمان واداشته است. یکی دیگر از تغییرات در سیاست فرهنگی کشورها ناشی از فرآیند جهانی شدن، توجه به چیزی است که «اختلاط فرهنگی» یا «ادغام فرهنگی» نامیده می‌شود. سیاست فرهنگی کشورها نه تنها باید بر عناصر فرهنگی ملی و محلی خود تأکید کنند و آنها را در سطح فراملی ارائه و معرفی کنند، بلکه باید برای پذیرش و جذب عناصر فرهنگ‌های دیگر نیز آماده باشد. به‌عنوان مثال، اختلاط فرهنگی در میان مهاجران پراکنده (دیاسپورا) به‌خوبی قابل مشاهده است (Nash, 2000: 105-110).

۲-۱. تأثیر دیپلماسی فرهنگی آمریکا بر کشورهای جهان

در میان انواع دیپلماسی (سنتی یا رسمی، عمومی، فرهنگی و رسانه‌ای)، نکته مشترک وجود دارد و آن آموزش و استفاده از این عنصر فرهنگی رسانه‌ای برای خدمت به منافع کشور است. در دهه‌های اخیر، انجمن‌های فرهنگی و همچنین آژانس اطلاعات ایالات متحده و بنیاد توکیو، همه این نهادها و انجمن‌ها با کشورهای مورد نظر در سراسر جهان به تبادلات فرهنگی و آموزشی می‌پردازند. ایالات متحده آمریکا برای پیشبرد دیپلماسی عمومی، فرهنگی و رسانه‌ای خود، به حوزه نهاد سازی، تصویب قوانین و برنامه‌هایی برای اقداماتی با هدف ارتباطات و اطلاعات، آموزش، توجیه و تفاهم و تبادلات فرهنگی و علمی روی آورده است. تاریخچه و اولین اقدام همه آن‌ها به ۶۵ سال پیش در قالبی جدید و نهادی برمی‌گردد (خرازی محمدوندی آذر، ۱۳۸۹: ۱۱۱). به گفته استراتژیست‌های دیپلماسی فرهنگی بریتانیا، این رویکرد می‌تواند به نتایج متنوع و نامحدودی منجر شود. این دیپلماسی فرهنگی علاوه بر آشنایی مردم با کشور دیگر، با ایجاد برداشت مثبت نسبت به آن، توانایی خرید محصولات انگلیسی زبان، درک، تأیید و رعایت آداب و رسوم و سیاست‌های انگلیسی زبان را افزایش می‌دهد (Leonard and Stead, 2002: 9-10). تأثیرگذاری بر توده‌های خارجی و کشاندن آنها به عرصه بین‌المللی به‌منظور اعمال فشار مؤثر بر دولت‌های آنها در نظر گرفته می‌شود. تصمیم‌گیرندگان و تصمیم‌سازان ایالات متحده به این نتیجه رسیده‌اند که ایجاد درک بهتر از ایالات متحده در میان مخاطبان خارجی و تبادل فرهنگی با آنها، اقدامات استراتژیکی هستند که می‌توانند به رهبران فکری که بنیانگذاران زیر ساخت‌های اقتصادی هستند، کمک کنند (Bureau of Educational and Cultural Affairs of U.S. State Department,)

۲۰۰۸). دیپلماسی فرهنگی در قالب دیپلماسی قدرت نرم، ابزار اصلی آمریکا برای ایفای نقش اصلی در عرصه بین‌المللی است (Nye, 2002: 14).

دیپلماسی عمومی ایالات متحده، شامل ترویج ارزش‌ها و ایده‌های آمریکایی، یکی از دو مرکز اصلی برنامه استراتژیک وزارت امور خارجه ایالات متحده آمریکا است. اولین دلیلی که برنامه‌های تبلیغاتی فرهنگی و اطلاعاتی رسانه‌ها جایگاه مرکزی و محوری در سیستم‌های سیاست خارجی مدرن پیدا کرده‌اند، این است که این برنامه‌ها ابزارهای مؤثری برای تقویت اعتماد و تفاهم در ایالات متحده هستند. هدف این برنامه‌ها، از بین بردن تصورات غلط و خصومت‌های ریشه‌دار بین مردم جوامع دیگر و ایالات متحده است. بر اساس این استراتژی، دیپلماسی فرهنگی با ترکیب اطلاعات با آموزش و به‌منظور آشنا کردن مخاطبان خارجی با هنجارها و ارزش‌های آمریکایی، روابط محکمی مبتنی بر اعتماد و صداقت ایجاد می‌کند. برنامه‌های ارتباطی استراتژیک که به‌طور خاص برای مخاطبان خارج از ایالات متحده طراحی و منتشر می‌شوند، با بهره‌گیری از امکانات گسترده فناوری از جمله اینترنت، نشریات چاپی، انتقال الکترونیکی و خدمات منابع اطلاعاتی، توانایی و گسترش دیپلماسی فرهنگی ایالات متحده را به‌میزان زیادی افزایش داده‌اند (Bureau of Educational and Cultural Affairs of the U.S. State Department, ۲۰۰۲: ۳۵-۴۸).

۲-۲. تأثیر فعالیت‌های فرهنگی آمریکا بر منافع ملی آمریکا

در سال‌های اخیر، قدرت نرم آمریکا بر اساس نفوذ این کشور بر اذهان مردم جهان از طریق رسانه‌ها شکل گرفته است. رسانه‌های خبری آمریکا نفوذ قابل‌توجهی در اکثر نقاط جهان دارند. برنامه‌های رادیویی، تلویزیونی و سینمایی این کشور، به‌ویژه هالیوود، بخشی از امپراتوری رسانه‌ای آمریکا را تشکیل می‌دهند. آموزش عالی یکی دیگر از منابع قدرت نرم آمریکا است. تقریباً در همه کشورهای، تمایل به رفتن به دانشگاه‌های هاروارد، کالیفرنیا، استنفورد و غیره وجود دارد. همچنین تعداد ثبت‌نام دانشجویان خارجی، تعداد برندگان جایزه نوبل، تعداد کتاب‌ها و مقالات علمی - پژوهشی منتشر شده و بسیاری از موارد آموزشی و پژوهشی دیگر به‌عنوان منبع قدرت نرم، بر تصمیم‌گیری‌ها و اعمال قدرت تأثیر می‌گذارند. سومین منبع قدرت نرم ایالات متحده در بخش فناوری است. فناوری اطلاعات و ارتباطات آمریکا - که بخشی از آن در استفاده از سیستم عامل ویندوز وجود دارد - به‌نوعی ذائقه کاربران را تغییر می‌دهد و ارزش‌ها و سلیقه‌های آمریکایی را گسترش می‌دهد. همچنین در حوزه ورزش، صنایع غذایی و غیره، آمریکا ابزار و امکانات لازم را در اختیار دارد (خراسانی، ۱۳۸۷: ۱-۱۰). در طول جنگ سرد، ایالات متحده نقش بسیار فعال‌تری در گسترش ایده‌های فرهنگی و سیاسی خود ایفا کرد. دولت ایالات متحده، بنیادهای خصوصی و سایر آژانس‌ها از «مبادلات دانشگاهی»، «برنامه‌ها و پروژه‌های تحقیقاتی» حمایت مالی کردند. هدف از این حمایت‌ها، کمک به ارائه تصویری مثبت از آمریکا در سراسر جهان و همچنین ایجاد ارتباط با دانشگاه‌ها و سایر بخش‌های بین‌المللی بود. در دوره پس از جنگ جهانی دوم، آموزش عالی آمریکا، به‌ویژه تحقیقات دانشگاهی، بهترین در جهان بود. با جذب دانشجویان و محققان، ایالات متحده به بزرگ‌ترین کشور

میزبان دانشجویان خارجی تبدیل شد. افزون بر این، زبان انگلیسی به زبان اصلی علم و تحقیق تبدیل شد و دانشگاه‌های ایالات متحده نیز بر ارتباطات علمی و پژوهشی تسلط یافتند (Yasushi and McConnell, 2009: 77).

طبق گزارش مؤسسه آپن دورز در سال ۲۰۲۴ در مورد تبادل آموزشی بین‌المللی، تعداد کل دانشجویان بین‌المللی در کالج‌ها و دانشگاه‌های ایالات متحده در سال تحصیلی ۲۰۲۴ به رکورد بی‌سابقه‌ی بیش از ۱/۱ میلیون دانشجوی بین‌المللی رسیده است. دانشجویان بین‌المللی ۶ درصد از کل جمعیت آموزش عالی ایالات متحده را تشکیل می‌دهند و طبق اعلام وزارت بازرگانی ایالات متحده، در سال ۲۰۲۴ بیش از ۵۰ میلیارد دلار به اقتصاد و اشتغال ایالات متحده کمک کرده است.

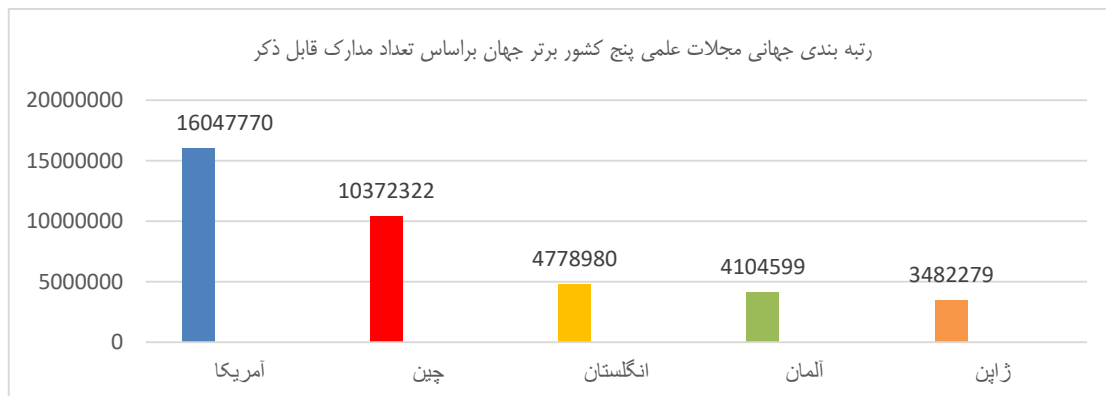
جدول ۳: تعداد دانشجویان بین‌المللی مشغول به تحصیل در مؤسسات آموزشی آمریکا در سال ۲۰۲۴

ردیف	نوع مؤسسه	تعداد دانشجویان
۱	دانشگاه‌هایی که مدرک دکترا اعطا می‌کنند	۸۳۰/۲۵۳
۲	دانشگاه‌ها و کالج‌های کارشناسی ارشد	۱۲۸/۰۷۷
۳	کالج‌های کارشناسی	۴۸/۱۴۵
۴	کالج‌های مرتبط	۶۲/۵۳۶
۵	مؤسسات متمرکز ویژه	۲۰/۹۸۹
۶	مجموع	۱/۱۰۰/۰۰۰
۷	درآمد کل	بیش از ۵۰ میلیارد دلار

Source: (Open Doors, 2024)

از سوی دیگر، طبق گزارش مؤسسه اس‌جی‌آر، کشورهای بر اساس وضعیت مقالات علمی از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۲۴ رتبه‌بندی شده‌اند که در جدول زیر به آن اشاره شده است. در حوزه مجلات علمی جهان، کشورهایی که در منطقه ایندوپاسفیک قرار دارند در ذیل اشاره شده است.

نمودار ۱: رتبه‌بندی جهانی مجلات علمی پنج کشور برتر جهان بر اساس تعداد مدارک قابل ذکر (۱۹۹۶-۲۰۲۴)

Source: (SJR, 2024) ترسیم: نویسندگان

وزارت امور خارجه ایالات متحده در این نوع دیپلماسی سه هدف استراتژیک را دنبال می‌کند که عبارتند از معرفی ارزش‌ها و باورهای آمریکایی، نشان دادن فرصت‌هایی که منجر به استقرار دموکراسی، حکومت‌داری خوب و بازار آزاد می‌شود و در نهایت حمایت از آن برای آموزش جوانان اشاره دارد (دهشیری و طاهری، ۱۳۹۵: ۶۱-۹۸).

از سوی دیگر، تا دهه‌های ۸۰ و ۹۰ میلادی، هالیوود و رسانه‌های جمعی با مخاطبان انبوه مانند شرکت والت دیزنی، برادران وارنر، پارامونت پیکچرز و غیره، تلویزیون و رادیو، نقش اصلی را در ترویج فرهنگ آمریکایی ایفا می‌کردند؛ چیزی که با موضوعاتی مانند گسترش سبک زندگی آمریکایی، مک‌دونالد و کتاکی مرتبط است. موضوعی که ریتزر از آن به‌عنوان مک‌دونالدیسم یاد می‌کند (Ritzer, 2013: 6). در واقع، نقش صنعت فیلم هالیوود در اقتصاد آمریکا بسیار مهم و قابل توجه است، به طوری که سهم اقتصادی هالیوود در تولید ناخالص داخلی ایالات متحده طبق تحقیقات انجام شده توسط ریسرچ اند مارکتس^۱ بازار جهانی فیلم و ویدئو تا پایان سال ۲۰۲۴ به ۲۵۲ میلیارد دلار رسید. تخمین زده می‌شود که برای سال ۲۰۲۵ تا پایان همان سال به حدود ۳۱۸ میلیارد دلار برسد.

از سوی دیگر، در حوزه تولید محصولات فرهنگی، انتشار تعداد روزنامه‌ها و کتاب‌ها، پس از تولیدات سینمایی و جذب دانشجویان بین‌المللی، بارزترین محصول است. روزنامه‌هایی مانند واشنگتن پست، نیویورک تایمز، وال استریت ژورنال، یو اس ای تودی و غیره در آمریکا، با انتشار ده‌ها هزار تیراژ در داخل کشور و میلیون‌ها تیراژ در سراسر جهان، توانسته‌اند به سازمان‌های خبری سریع و جذاب تبدیل شوند و به پر فروش‌ترین و تا حدودی قابل اعتماد برای مخاطبان داخلی و خارجی تبدیل شوند. حجم بازار روزنامه‌های ایالات متحده پیش‌بینی می‌شود که از ۲۰/۱۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۴ به ۲۰/۲۸ میلیارد دلار تا سال ۲۰۳۲ افزایش یابد (SkyQuest, Jan 2025).

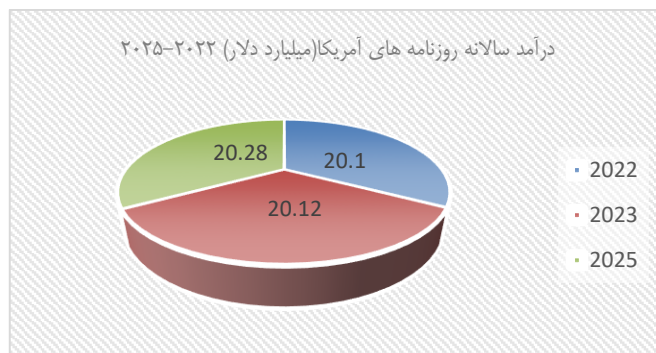
جدول ۴: ویژگی‌های روزنامه‌های معروف آمریکایی در آمریکا و سراسر جهان (۲۰۲۴)

ردیف	اسم روزنامه	سال تأسیس (میلادی)	تعداد خوانندگان (روزانه/میلیون نفر اشتراک) ۲۰۲۴
۱	نیویورک تایمز	۱۸۵۱	۱۰/۸۰۰/۰۰۰
۲	وال استریت ژورنال	۱۸۸۹	۴/۲۵۶/۰۰۰
۳	واشنگتن پست	۱۸۷۷	۲/۶۳۵/۹۸۰
۴	یو اس ای تودی	۱۹۸۲	۲/۱۳۲/۶۴۰

Source: (Statista.com, 2025)

نمودار ۲: درآمد سالانه روزنامه‌های آمریکایی ۲۰۲۳-۲۰۲۵

Source: (Skyquest, 2025)

همچنین در زمینه چاپ و انتشار انواع کتاب، انتشارات آمریکایی در جهان سرآمد هستند و شرکت‌های فروش کتاب با نمایندگی‌های فراوان در سراسر جهان و در بسیاری از کشورها دارند، مانند آمازون، بارون اند نوبلز، پاول، استرن، فروشگاه کتاب لست و ... اشاره کرد که هم به صورت کتابفروشی و هم به صورت دیجیتال به مشتریان در سراسر جهان خدمات ارائه می‌دهند.

۲-۳. مهم‌ترین ابزارهای قدرت نرم آمریکا در منطقه ایندوپاسفیک

۱-۳-۲: فعالیت‌های آموزشی و فرهنگی

گسترش فرهنگ آمریکایی، تقویت فضای دیپلماتیک و فناوری و ایجاد فرصت‌هایی برای توسعه اجتماعی، اقتصادی و آموزشی مرتبط با سازمان‌ها و نهادهای آمریکایی را می‌توان از جمله زمینه‌های اصلی تمرکز آمریکا در این منطقه از جهان دانست. در میان این زمینه‌ها، فعالیت‌های بخش آموزشی می‌تواند در درازمدت منافع آمریکایی‌ها را در منطقه تضمین کند. با این هدف، اعطای بورسیه‌های تحصیلی، همکاری‌های تحقیقاتی، تبادل دانشجوی و استاد بین دانشگاه‌ها بخشی از برنامه‌های اجرایی ایالات متحده در این منطقه است. ساخت مدرسه بین‌المللی در کوالالمپور توسط آمریکایی‌ها نیز بخشی از فعالیت‌های این کشور برای گسترش نفوذ فرهنگی در جنوب شرقی آسیا محسوب می‌شود. مدرسه بین‌المللی آمریکایی علاوه بر مالزی، در اکثر کشورهای جنوب شرقی آسیا از جمله فیلیپین، اندونزی، لائوس، سنگاپور، تایلند، ویتنام و میانمار شعبه‌های فعال دارد.

با وجود درگیری‌های شدیدی که ژاپن در طول جنگ جهانی دوم با آمریکا داشت و پس از آن با تحمیل توافق‌نامه‌های مختلف متفقین بر این کشور، از نظر اجتماعی باید گفت که اکثریت مردم نسبت به آمریکا دیدگاه مثبتی دارند و سیاست‌های ژاپن را در راستای سیاست‌های آمریکا مثبت می‌دانند (U.S. Department of State, 2018: 59). این کشور همچنین از طریق انجمن آمریکایی - ژاپنی، فعالیت‌های فرهنگی مختلفی را در ژاپن اجرا می‌کند. با حدود ۳۰ شعبه در سراسر ژاپن، در زمینه‌هایی مانند مشاوره و معرفی دانشگاه‌های آمریکایی و نحوه اخذ پذیرش، تبادل دانشجوی، معرفی جاذبه‌های گردشگری آمریکا و آژانس‌های مسافرتی و هتل‌ها، برگزاری تورهای گردشگری، معرفی هنرمندان و محققان از طریق گردهمایی‌ها، کارگاه‌های آموزشی و سخنرانی

در دانشگاه‌ها، سفارتخانه‌ها و مراکز فرهنگی، کلاس‌های آموزش زبان انگلیسی و اعزام مدرس زبان انگلیسی، تأسیس مدارس زبان انگلیسی، معرفی غذاهای آمریکایی و قومی و غیره فعالیت می‌کند (Sugimoto, 2010: 278).

چین و آمریکا همچنین پروژه‌های مشترکی در زمینه آموزش، علوم، فناوری، فرهنگ، مسائل زنان، جوانان و ورزش دارند. چین همچنین تمایل خود را برای ارائه تسهیلات به ۱۰/۰۰۰ دانشجوی آمریکایی که مایل به تحصیل در چین هستند، اعلام کرد. در مقایسه با ۳۰/۰۰۰ دانشجوی چینی در آمریکا، تنها ۷۰۰ دانشجوی آمریکایی در چین تحصیل می‌کنند. دانشجویان آسیایی ۷۵ درصد از کل دانشجویان بین‌المللی در ایالات متحده را تشکیل می‌دهند که ۳۰ درصد آنها چینی و بیش از نیمی از آنها هندی هستند. اقیانوسیه به‌عنوان کشورهای مبدأ با کمترین تعداد دانشجویان بین‌المللی ثبت نام شده در ایالات متحده است که تنها ۰/۶ درصد از کل این دانشجویان را تشکیل می‌دهد (Open Doors, 2024).

جدول ۵: سهم کشورهای اصلی منطقه ایندوپاسفیک در اعزام دانشجویان بین‌المللی به آمریکا (نفر) (۲۰۲۰-۲۰۲۴) (در سال ۲۰۲۱، دانشجویان به‌دلیل کووید-۱۹ تبادل نشدند*)

ردیف	نام مکان/مبدا	۲۰۲۰	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۲۴
۱	چین	۳۱۷/۲۹۹	۲۹۰/۰۸۶	۲۸۹/۵۲۶	۲۷۷/۳۹۸
۲	هند	۱۶۷/۵۸۲	۱۹۹/۱۸۲	۲۶۸/۹۲۳	۳۳۱/۶۰۲
۳	اقیانوسیه	۷/۴۷۳	۵/۹۹۴	۶/۷۱۵	۷/۱۲۰
۴	اندونزی	۷/۴۸۹	۸/۰۰۳	۸/۴۶۷	۸/۳۴۸
۵	ژاپن	۱۱/۸۷۵	۱۳/۴۴۹	۱۶/۰۵۴	۱۳/۹۵۹
۶	نپال	۱۱/۱۷۲	۱۱/۷۹۹	۱۵/۰۹۰	۱۶/۷۴۲
۷	پاکستان	۷/۴۷۵	۸/۷۷۲	۱۰/۱۶۴	۱۰/۹۸۸
۸	کره جنوبی	۳۹/۴۹۱	۴۰/۷۵۵	۴۳/۸۴۷	۴۳/۱۴۹
۹	تایوان	۱۹/۶۷۳	۲۰/۴۸۷	۲۱/۸۳۴	۲۳/۱۵۷
۱۰	ویتنام	۲۱/۶۳۱	۲۰/۷۱۳	۲۱/۹۰۰	۲۲/۰۶۶
۱۱	بنگلادش	۸/۵۹۸	۱۰/۵۹۷	۱۳/۵۶۳	۱۷/۰۹۹

Source: (Open Doors, 2024)

در یک مقایسه کوتاه می‌توان اشاره کرد که طبق آخرین آمار منتشر شده توسط منبع SJR، آمریکا بیش از سه دهه است که در صدر کشورهای منطقه ایندوپاسفیک از نظر دریافت و ارجاع مقالات در جهان و به‌ویژه در این منطقه قرار دارد و تاکنون نیز این روند ادامه دارد که در جدول زیر به تفصیل توضیح داده شده است.

جدول ۶: رتبه‌بندی مجلات علمی هفت کشور اول منطقه ایندوپاسفیک (۱۹۹۶-۲۰۲۴)

رتبه	کشور	تعداد اسناد	تعداد اسناد قابل ذکر	تعداد ارجاع	تعداد ارجاع هر سند	شاخص H
۱	آمریکا	۱۵۱۸۸۶۳۰	۱۳۳۱۸۴۷۰	۴۶۷۵۱۹۱۲۴	۳۰/۷۸	۲۸۰
۲	چین	۹۲۳۹۰۲۹	۹۰۸۰۶۷۴	۱۱۸۹۵۷۵۵۹	۱۲/۸۸	۱۲۱۰
۳	ژاپن	۳۳۳۱۶۱۹	۳۱۷۴۴۱۵	۶۴۴۸۹۰۹۵	۱۹/۳۳	۱۲۳۶
۴	هند	۲۶۳۶۱۸۱	۲۴۲۵۵۰۹	۳۱۵۵۳۶۹۹	۱۱/۹۷	۷۹۵
۵	استرالیا	۱۸۷۷۶۲۹	۱۶۴۹۷۸۴	۵۰۰۵۱۴	۲۶/۶۶	۱۲۷۶

۶	روسیه	۱۵۹۲۲۱۴	۱۵۴۹۲۸۵	۱۳۷۲۰۲۴۸	۸/۶۲	۷۰۲
۷	کره جنوبی	۱۴۷۲۱۱۲	۱۴۵۱۸۶۵	۲۶۸۳۸۴۰۱	۱۷/۹۲	۸۶۳

Source: (SJR, 2024) ترسیم: نگارندگان

صنعت سینما نیز سهم بسزایی در ارتقای فرهنگ کشورها دارد. تولیدات صنایع فیلم و سرگرمی کشورهای قدرتمندی مانند آمریکا، چین، بریتانیا، آلمان، هند و غیره علاوه بر کسب درآمد اقتصادی برای این کشورها، ارزش‌های سیاسی، اجتماعی، نظامی و فرهنگی را به سایر کشورها معرفی می‌کند. تولید محصولات فرهنگی کشورهای مهم منطقه اَیندوپاسفیک مانند چین، هند، ژاپن و کره جنوبی علاوه بر معرفی ارزش‌های اقتصادی، فرهنگی و غیره در منطقه، دارای گستره جهانی با دامنه ضعیف، متوسط و قوی است که در جدول زیر آمار فروش جهانی فیلم نشان داده شده است. سینمای تعدادی از کشورهای مهم و تأثیرگذار آورده شده است که به این موضوع اشاره دارد.

جدول ۷: آمار فروش جهانی فیلم در کشورهای بزرگ و منطقه اَیندوپاسفیک ۲۰۲۰-۲۰۲۴

ردیف	کشور	۲۰۲۰	۲۰۲۱	۲۰۲۲	۲۰۲۳	۲۰۲۴
۱	آمریکا	۲/۲ میلیارد دلار	۴/۵ میلیارد دلار	۷/۴ میلیارد دلار	۹ میلیارد دلار	۸/۵۶ میلیارد دلار
۲	چین	۱/۸ میلیارد دلار	۱/۶ میلیارد دلار	۹/۶ میلیارد دلار	۸/۸ میلیارد دلار	۵/۸ میلیارد دلار
۳	هند	۲۰۰ میلیون دلار	۲۶۷ میلیون دلار	۹۲۰ میلیون دلار	۱/۴۲ میلیارد دلار	۱/۳۷ میلیارد دلار
۴	ژاپن	۹۸۰ میلیون دلار	۹۰۰ میلیون دلار	۱/۱۲۲ میلیارد دلار	۱/۰۳۴ میلیارد دلار	۱/۳۵ میلیارد دلار
۵	کره جنوبی	۲۸۷ میلیون دلار	۴۱۱ میلیون دلار	۶۱۲ میلیون دلار	۸۵۲ میلیون دلار	۸۱۲/۳ میلیون دلار

Source: (Statista, 2024)

از سوی دیگر، کشورهای مهم و تأثیرگذار در منطقه اَیندوپاسفیک، برای گسترش و ارتقای قدرت نرم خود در منطقه از طریق کارهای فرهنگی، اقدام به انتشار و معرفی روزنامه‌های پرمخاطب می‌کنند که همواره برای مردم کشورهای منطقه اَیندوپاسفیک جذاب هستند. روزنامه‌های انگلیسی‌زبانی مانند یواس‌ای تودی، نیویورک تایمز، وال استریت ژورنال، واشینگتن پست و غیره در صدر فهرست خوانندگان روزنامه در این منطقه، در کنار سایر روزنامه‌های کشورهای دیگر این منطقه قرار دارند.

۲-۲-۳: فعالیت‌هایی در زمینه آب و هوا و امنیت انرژی

برای شرق آسیا و اقیانوسیه، بودجه سال مالی ۲۰۲۴ آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده شامل ۲۷۹/۳ میلیون دلار برای آب و هوا بود و بودجه سال مالی ۲۰۲۴ حدود ۷۸ میلیون دلار برای آب و هوای آسیای جنوبی و مرکزی را شامل می‌شد. این بودجه‌ها بر اولویت دولت برای مقابله با تغییرات اقلیمی از طریق کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای، حفاظت از اکوسیستم‌های حیاتی، اجرای اصلاحات قانونی و نظارتی، کاهش درگیری‌های منابع، کمک به کشورها برای گذار به انرژی‌های تجدیدپذیر و ایجاد تاب‌آوری در برابر اثرات تغییرات اقلیمی تأکید دارد. ایالات متحده از طریق سرمایه‌گذاری در سیستم‌های کشاورزی و غذایی، راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت، شهرهای تاب‌آور و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های مقاوم در برابر تغییرات اقلیمی، مطابق با مشارکت

برای زیرساخت‌ها و سرمایه‌گذاری جهانی، مدیریت زمین و منابع طبیعی، توسعه شبکه انرژی خالص - صفر در آسیا با ترویج اصلاحات بخش برق، حمایت از استقرار سیستم‌ها و فناوری‌های پیشرفته انرژی و نوسازی شبکه‌های برق، از سازگاری با تغییرات اقلیمی و معیشت پایدار حمایت داشت و بر موفقیت ایجاد شغل در پارک‌ها، مناطق حفاظت شده و مناطق حفاظت شده حوزه‌های آبخیز و همچنین در اکوتوریسم تأکید داشت. برای مثال، در ویتنام، آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده از منابع سال مالی ۲۰۲۴ برای حفاظت از مناظر و تنوع زیستی که جوامع کشاورزی به آن وابسته هستند، استفاده کرد. (www.usaid.gov, 2024). نکته مهم این است که آمریکا در جنوب آسیا از نقش هند به‌عنوان رهبر منطقه‌ای در زمینه تغییرات اقلیمی حمایت می‌کند. به‌عنوان مثال، نپال پس از دهه‌ها کمبود برق، با نیاز حیاتی به خودکفایی انرژی و فرصت‌های صادراتی مواجه شد. حمایت آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده از دولت نپال برای اولین بار در سال ۲۰۲۱ برای ایجاد مازاد برق بود که در ژوئن ۲۰۲۲ حدود ۳۷٪ مگاوات به هند فروخت و تا سال ۲۰۲۲ نپال ۱۲۰ میلیون دلار آمریکا از صادرات برق درآمد کسب کرده بود (Kaur, 2025: 3-4).

۳-۳-۲: فعالیت‌های مربوط به حکومت‌داری دموکراتیک

کمک آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده برای شرق آسیا و اقیانوسیه در سال مالی ۲۰۲۴ شامل ۱۸۱/۹ میلیون دلار و همچنین برای جنوب آسیا بودجه سال مالی ۲۰۲۴ شامل ۱۲۹/۶ میلیون دلار برای دموکراسی، حقوق بشر و حکومتداری است. در مقابل افزایش اقتدارگرایی، این بودجه به آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده اجازه می‌دهد تا نهادهای دموکراتیک و حاکمیت قانون را که برای صلح و ثبات حیاتی هستند، تقویت کند، مطبوعات آزاد و جامعه مدنی را در سراسر منطقه بیشتر ترویج و محافظت کند، به تبعیض، نابرابری و به‌حاشیه‌راندن رسیدگی کند، و با اطلاعات نادرست و اقدامات مضر که توسعه پایدار را تضعیف می‌کنند، مقابله کند. از همه مهم‌تر، این امر آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده را قادر می‌سازد تا از نهادهای دموکراتیک به‌عنوان سدی در برابر فساد و سرکوب حمایت کند. به‌عنوان مثال در برمه از جنبش طرفدار دموکراسی حمایت، پشتیبانی و توانمندسازی می‌کند، رژیم را در قبال اقدامات نسل‌کشی پاشنگو ننگه می‌دارد و کمک‌های بهداشتی، اقتصادی و پشتیبانی‌های مرتبط را برای مردم برمه فراهم می‌کند (www.usaid.gov, 2024).

۳-۳-۴: فعالیت‌های مربوط به سلامت

برای شرق آسیا و اقیانوسیه، کمک آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده برای سال مالی ۲۰۲۴ شامل ۱۹۶/۳ میلیون دلار برای حساب برنامه‌های بهداشت جهانی و برای جنوب آسیا شامل ۲۷۲/۷ میلیون دلار است (Kaur, 2025: 5-6). با این درخواست، آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده به تقویت تاب‌آوری کشورهای شریک و اقتصادها برای پیشگیری، تشخیص و پاسخ به تهدیدات بیماری‌های عفونی - از جمله شیوع‌های آینده - تقویت قابلیت‌های آزمایشگاهی، کاهش شیوع عوامل بیماری‌زای مقاوم به آنتی‌بیوتیک، مقابله با سل، مالاریا، تب‌دنگی ادامه خواهد داد. (www.usaid.gov, 2024).

۱ The Development of a Net-Zero Energy Grid in Asia

۳-۲-۵: فعالیت‌های مربوط به برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان

آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده برای شرق آسیا و اقیانوسیه در سال مالی ۲۰۲۴ کمکی شامل ۱۱۹/۱ میلیون دلار و ۱۸۰/۴ میلیون دلار برای تخصیص جنسیتی به آسیای جنوبی و مرکزی است. آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده اذعان دارد که مشارکت کامل همه مردم - از جمله زنان، دختران و گروه‌های به حاشیه رانده شده - برای یک منطقه مقاوم و مرفه ضروری است. ایالات متحده به ترویج برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان در سراسر شرق آسیا و اقیانوسیه و جنوب آسیا، افزایش مشارکت سیاسی، مدنی و اقتصادی زنان و مبارزه با خشونت مبتنی بر جنسیت ادامه خواهد داد تا افراد بیشتری بتوانند زندگی امن‌تر و سالم‌تری داشته باشند و به‌طور کامل در جوامع خود مشارکت کنند (www.usaid.gov.2024). کار آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده در پاکستان از پاکستانی مقاوم‌تر، برابرتر از نظر جنسیتی، فراگیرتر و مرفه‌تر حمایت می‌کند (Kaur, 2025: 6-7).

جدول ۸: بودجه کمک‌های آمریکا به منطقه ایندوپاسفیک (۲۰۲۳-۲۰۲۴)

زیرمنطقه	۲۰۲۳				۲۰۲۴			
	برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان میلیون \$	سلامت میلیون \$	حکومتداری دموکراتیک میلیون \$	امنیت آب و هوایی و انرژی میلیون \$	برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان میلیون \$	سلامت میلیون \$	حکومتداری دموکراتیک میلیون \$	امنیت آب و هوایی و انرژی میلیون \$
شرق آسیا و اقیانوسیه	۱۱۹/۱	۱۹۶/۳	۱۸۱/۹	۲۷۹/۳	۱۱۳/۲	۱۹۰/۵	۱۷۶/۴	۱۷۰/۵
آسیای مرکزی و جنوبی	۱۸۰/۴	۲۷۲/۷	۱۲۹/۶	۷۸	۱۹۶/۳	۳۴۰/۴	۱۳۴/۲	۴۵/۶

ترسیم: نگارندگان Source: (Kaur, 2025: 3-7) & (www.usaid.gov.2024)

۳-۳-۶: فعالیت‌های مربوط به رشد اقتصادی

در شرق آسیا و اقیانوسیه، بودجه سال مالی ۲۰۲۴ آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده شامل ۱۲۲/۶ میلیون دلار و شامل ۱۶۵ میلیون دلار برای رشد اقتصادی در آسیای جنوبی و مرکزی است. تأمین مالی برای پیشبرد استراتژی اقتصادی آمریکا در منطقه، مهم‌ترین نیاز منابع آمریکاست. این بودجه، تلاش‌های آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده برای حمایت از رشد اقتصادی و چارچوب اقتصادی ایندوپاسفیک برای شکوفایی^۱ را از طریق بخش‌هایی مانند تجارت و سرمایه‌گذاری، بهره‌وری بخش خصوصی و اتصال دیجیتال تأمین مالی کرد. در حال حاضر، آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده در پنج کشور عضو چارچوب اقتصادی ایندوپاسفیک (فیجی، اندونزی، فیلیپین، تایلند و ویتنام) برای شکوفایی در منطقه شرق آسیا و اقیانوسیه حضور میدانی دارد. آمریکا انتظار دارد چارچوب اقتصادی ایندوپاسفیک سرمایه بخش خصوصی را به منطقه هدایت کند و به اولویت‌های اقتصادی از جمله

^۱ Indo-Pacific Economic Framework for Prosperity (IPEF)

انعطاف‌پذیری زنجیره تأمین، انتقال انرژی پاک و تلاش‌ها برای مبارزه با فساد، پردازد. این‌ها همه موضوعاتی هستند که به‌طور فزاینده‌ای محرک‌های اقتصادی مهم ر شد و برای رقابت‌پذیری ایالات متحده ضروری هستند. به‌عنوان مثال، با بودجه سال مالی ۲۰۲۴، آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده پشتیبانی فنی را برای کمک به اندونزی در برنامه‌ریزی، تأمین مالی و اجرای برنامه‌های انرژی پاک و گسترش دسترسی به انرژی ارائه داد. (www.usaid.gov.2024). آسیای جنوبی نیز به‌عنوان یکی از سریع‌ترین مناطق در حال رشد در جهان و تقریباً دارای یک چهارم جمعیت جهان نیاز به بهبود دسترسی و در دسترس بودن انرژی، به‌ویژه به شکل برق دارد. آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده از طریق مشارکت منطقه‌ای انرژی جنوب آسیا (سارپ)، برنامه اصلی انرژی منطقه‌ای خود و تجارت انرژی فرامرزی را تسریع کرده و همکاری منطقه‌ای را افزایش داده است. این کار بر اساس مشارکت‌های موجود برای گسترش و تقویت زیرساخت‌های انرژی منطقه‌ای انجام می‌شود. به‌عنوان مثال، در سال ۲۰۲۳، آژانس توسعه بین‌المللی ایالات متحده به کشورهای هم‌سایه کمک کرد تا هزینه برق خریداری شده را کاهش دهند و سود حاصل از فروش برق را به حداکثر برسانند. در نتیجه، بوتان ۶۰۶ میلیون واحد از بورس برق هند را خریداری کرد که برای تأمین نیاز حدود ۱۳۵۰۰۰ خانوار کافی است. در همان سال، نپال ۳۰۰ میلیون واحد از برق آبی پاک مازاد خود را در بازارهای برق هند فروخت که به کاهش ۷۲/۶ میلیون کیلوگرم انتشار گازهای گلخانه‌ای در هند کمک کرد (Kaur, 2025: 2-3).

۲-۷. سهم مهم‌ترین پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی در درآمد اقتصادی آمریکا

تجزیه و تحلیل دقیق توسط تیم Kepios نشان می‌دهد که در آغاز ژانویه ۲۰۲۵ حدود ۵/۲۴ میلیارد کاربر رسانه‌های اجتماعی در سراسر جهان وجود داشته است که معادل ۶۳/۹ درصد از کل جمعیت جهان است. تعداد کاربران رسانه‌های اجتماعی نیز در ۱۲ ماه گذشته به رشد خود ادامه داده است، به‌طوری که از همین زمان در سال گذشته ۲۰۶ میلیون کاربر جدید به رسانه‌های اجتماعی پیوسته‌اند. این معادل رشد سالانه ۴/۱ درصد است، با نرخ متوسط ۶/۵ کاربر جدید در هر ثانیه. آخرین آمار نشان می‌دهد که ۹۴/۲ درصد از کاربران اینترنت جهان اکنون هر ماه از رسانه‌های اجتماعی استفاده می‌کنند. از سوی دیگر، شایان ذکر است که مقایسه کاربران رسانه‌های اجتماعی با ارقام مربوط به کل جمعیت ممکن است میزان کامل استفاده از رسانه‌های اجتماعی را کمتر از حد واقعی نشان دهد، زیرا اکثر شرکت‌های رسانه‌های اجتماعی استفاده از پلتفرم‌های خود را به افراد ۱۳ سال به بالا محدود می‌کنند. و برای اطلاعات بیشتر، آخرین داده‌ها نشان می‌دهد که تعداد کاربران «بزرگسال» رسانه‌های اجتماعی در سراسر جهان (یعنی افراد ۱۸ سال به بالا) اکنون معادل ۸۶/۳ درصد از کل بزرگسالان در آن گروه سنی است. در همین حال، داده‌ها نشان می‌دهد که یک کاربر معمولی رسانه‌های اجتماعی به‌طور متوسط هر ماه به‌طور فعال از ۶/۸ پلتفرم اجتماعی مختلف استفاده یا بازدید می‌کند و به‌طور متوسط ۲ ساعت و ۲۱ دقیقه در روز را در رسانه‌های اجتماعی می‌گذراند. بر اساس این که اکثر مردم بین ۷ تا ۸ ساعت در روز می‌خوابند، آخرین ارقام نشان می‌دهد که مردم تقریباً ۱۴ درصد از زمان بیداری خود را در رسانه‌های اجتماعی می‌گذرانند. روی هم

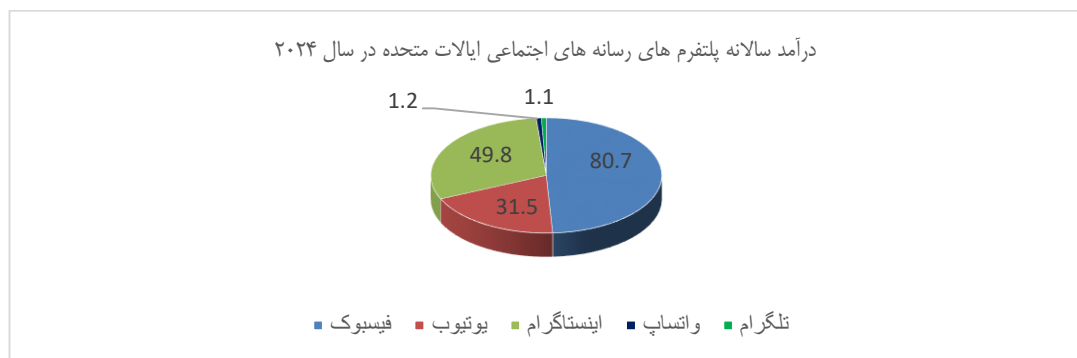
رفته، جهان بیش از ۱۲ میلیارد ساعت را در هر روز با استفاده از پلتفرم‌های اجتماعی می‌گذرانند که معادل ۱/۴ میلیون سال وجود انسان است. اطلاعات برنامه از دیتای‌ای نشان می‌دهد که یوتیوب امروزه بیشترین تعداد کاربران فعال را دارد و به این پلتفرم شاخص ۱۰۰ می‌دهد [توجه داشته باشیم که پلتفرم برتر در این رتبه‌بندی همیشه شاخص ۱۰۰ خواهد داشت]. واتساپ و فیس‌بوک (به ترتیب) در رتبه‌های دوم و سوم قرار دارند و این داده‌ها نشان می‌دهد که برترین پلتفرم پیام‌رسان متا، تعداد کاربران فعال بیشتری نسبت به برترین شبکه اجتماعی خود دارد. با این حال، آمار دیتای‌ای نشان می‌دهد که مخاطبان یوتیوب هنوز به‌طور معناداری بیشتر از مخاطبان هر دو پلتفرم متا است. اینستاگرام در رتبه چهارم قرار دارد و کاربران فعال این پلتفرم معادل کمی بیش از ۷۲ درصد از پایگاه کاربران فعال یوتیوب هستند. اما اینستاگرام آخرین پلتفرمی است که پایگاه کاربری فعال آن حداقل نصف پایگاه کاربری یوتیوب است. تیک‌تاک با شاخص ۴۸/۳ در رتبه پنجم قرار دارد، در حالی که پیام‌رسان متا در آخرین رتبه‌بندی، جایگاه ششم را به‌خود اختصاص داده است. مخاطبان رو به رشد تلگرام اکنون به یک سوم یوتیوب نزدیک می‌شوند، اما سایر پلتفرم‌ها کمتر از یک چهارم تعداد کاربران فعال یوتیوب را دارند (Kepios, 2025).

جدول ۹: درآمد سالانه پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی ایالات متحده ۲۰۲۴

ردیف	اسم پلتفرم رسانه اجتماعی	تعداد کاربران فعال میلیارد/میلیون نفر ماهانه	زمان سپری (ساعت)	درآمد سالانه میلیارد دلار
۱	فیسبوک	۳/۱ میلیارد	۱۹/۴۷	۸۰/۷
۲	یوتیوب	۲/۵ میلیارد	۲۸/۰۵	۳۱/۵
۳	اینستاگرام	۲ میلیارد	۱۵/۵۰	۴۹/۸
۴	واتساپ	۲ میلیارد	۱۷/۰۶	۱/۲
۵	تلگرام	۹۰۰ میلیون	۳/۴۵	۱/۱
۶	مجموع	۱۰/۵ میلیارد	۸۴/۵۵	۱۶۴/۳

Source: (Geuens, 2025)

نمودار ۳: درآمد سالانه پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی ایالات متحده در سال ۲۰۲۴

Source: (Geuens, 2025) ترسیم: نگارندگان

بسیاری از پلتفرم‌های پیشرو غربی، مانند فیس‌بوک، یوتیوب و ایکس، در چین ممنوع هستند. وی چت بزرگ‌ترین پلتفرم رسانه اجتماعی چین است که تا سپتامبر ۲۰۲۴ بیش از ۱/۳۸ میلیارد کاربر فعال ماهانه دارد. این یک آبربرنامه پیام‌رسان همه‌کاره است که پرداخت مالی، اطلاعات خبری، رزرو هتل و ...، تحویل غذا و خدمات دیگر را ارائه می‌دهد. از فوریه ۲۰۲۴، هند ۴۶۲ میلیون کاربر رسانه اجتماعی دارد که حدود ۳۲٫۸٪ از جمعیت را تشکیل می‌دهد. فیس‌بوک، یوتیوب، واتس‌آپ و اینستاگرام از محبوب‌ترین پلتفرم‌ها هستند. لینکدین نیز حضور پررنگی دارد و در اوایل سال ۲۰۲۴ بیش از ۱۲۰ میلیون عضو داشته است. از آوریل ۲۰۲۴ هند با ۳۷۸/۰۵ میلیون کاربر بیشترین تعداد کاربران فیس‌بوک را در سرا سر جهان داشت. اندونزی ۱۳۹ میلیون کاربر رسانه اجتماعی دارد که حدود ۴۹/۹٪ از کل جمعیت است. یوتیوب به‌طور پیوسته در اندونزی محبوبیت دارد. بیش از ۱۳۹ میلیون کاربر یوتیوب وجود دارد و تبلیغات یوتیوب به ۷۵٪ از کل کاربران اینترنت اندونزی رسیده است. ۹۷ میلیون نفر یا ۹۱/۹٪ از کاربران اینترنت ژاپن تا اوایل سال ۲۰۲۴ در رسانه‌های اجتماعی حضور دارند. بر اساس تعداد کاربران فعال ماهانه، محبوب‌ترین پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی در ژاپن لاین و یوتیوب هستند. پلتفرم‌های برتر شبکه‌های اجتماعی ایکس و اینستاگرام هستند. در طول سال ۲۰۲۴، بیش از ۸۶/۷۵ میلیون کاربر رسانه‌های اجتماعی در فیلیپین وجود داشت. کاربران اینترنت در فیلیپین به‌طور متوسط روزانه ۳ ساعت و ۳۴ دقیقه را به استفاده از رسانه‌های اجتماعی اختصاص می‌دادند. در مقابل، هم‌تایان آنها در ژاپن در همین مدت ۴۷ دقیقه در روز را در رسانه‌های اجتماعی می‌گذراندند. محبوب‌ترین پلتفرم‌ها یوتیوب، فیس‌بوک، اینستاگرام و ایکس هستند. تا سال ۲۰۲۴ حدود ۴۹/۱ میلیون کاربر فعال رسانه‌های اجتماعی در تایلند وجود دارد که معادل حدود ۶۸/۳٪ از جمعیت کشور است (https://www.digitalmarketingforasia.com).

نتیجه‌گیری

ایالات متحده یک کشور ایندوپاسفیک با افتخار است که پیوندهای عمیق فرهنگی، تاریخی و اقتصادی با این منطقه دارد. دیپلماسی فرهنگی، در قالب دیپلماسی قدرت نرم، ابزار اصلی آمریکا برای ایفای نقش اصلی در صحنه بین‌المللی است. در دوران پس از جنگ جهانی دوم، آموزش عالی آمریکا، به‌ویژه تحقیقات دانشگاهی، بهترین در جهان بود. ایالات متحده با جذب دانشجویان و محققان، به بزرگ‌ترین کشور میزبان دانشجویان خارجی تبدیل شد. دانشگاه‌های آمریکایی بیشترین دانشجویان خارجی را به‌ویژه از چین و ژاپن جذب کرده‌اند که همگی بخشی از منطقه‌اندوپاسفیک هستند و این امر تأثیر زیادی بر رونق اقتصادی آمریکا دارد. بر اساس وضعیت مقالات علمی از سال ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۴ چین و هند پس از ایالات متحده که رتبه اول را دارد، جزو پنج کشور برتر (به ترتیب دوم و پنجم) در جهان از نظر مجلات علمی مستقر در منطقه‌اندوپاسفیک هستند. از سوی دیگر، نقش صنعت سینمای هالیوود در انتقال و گسترش فرهنگ فرامرزی آمریکا و اقتصاد آمریکا بسیار مهم و قابل توجه است، به‌طوری که سهم اقتصادی هالیوود در بازار جهانی فیلم و ویدئو در سال ۲۰۲۴ به رقم چشمگیر بیش از ۲۵۲ میلیارد دلار رسید. همچنین در تولید سایر

محصولات فرهنگی، انتشار روزنامه و کتاب پس از تولید فیلم و جذب دانشجویان بین‌المللی، برجسته‌ترین محصول است که قدرت فرهنگی هر کشور را در سراسر جهان آشکار می‌کند. نباید محبوبیت شبکه‌های اجتماعی مانند فیس‌بوک، اینستاگرام، تلگرام و غیره را با ۳/۱۶۴ میلیارد دلار در سال فراموش کنیم که فرهنگ و اطلاعات آمریکایی و تبادل سریع افکار و نظرات را به مخاطبان خود در سراسر جهان ارائه می‌دهند. ایالات متحده کمک‌های دوجانبه، چندجانبه، تضمین سرمایه‌گذاری، تجارت، حواله‌های مالی، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و کمک‌های بشردوستانه را در این منطقه به سطح قابل‌قبولی برای کشورهای توانمند و نیازمند ارائه می‌دهد. ایالات متحده از طریق سرمایه‌گذاری‌های فرهنگی قابل‌توجه و هدفمند، به شرکای خود در منطقه ایندوپاسفیک کمک می‌کند تا ظرفیت و تاب‌آوری منطقه‌ای را در برابر تهدید رو به رشد جمهوری خلق چین ایجاد کنند، از ارزش‌های مشترک حمایت کنند و همچنان رهبری مثبت در منطقه را ارائه دهند. ایالات متحده از چندین استراتژی برای افزایش قدرت نرم و درآمد و رشد اقتصادی خود در منطقه استفاده می‌کند. یکی از این استراتژی‌ها، ترویج تبادل و درک فرهنگی بیشتر بین ایالات متحده و منطقه ایندوپاسفیک است. برنامه‌هایی مانند یادگیری زبان، تبادل دانشجو و جشنواره‌های فرهنگی، کار هنرمندان، نویسندگان و نوازندگان کشورهای ایندوپاسفیک در ایالات متحده را تشویق و ترویج می‌کند. ایالات متحده با افزایش درک فرهنگی، توانسته است نشان دهد که برای تنوع منطقه ارزش قائل است و علاقه‌مند به یادگیری از میراث غنی آن است. استراتژی دیگر، حمایت از نهادهای دموکراتیک و حقوق بشر در منطقه است. ایالات متحده توانسته است با ارائه کمک‌های فنی به دولت‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی، حکومت دموکراتیک، آزادی بیان و حاکمیت قانون را ترویج دهد. ایالات متحده با حمایت بیشتر از این نهادهای فرامرزی، تعهد خود را به ارزش‌های دموکراسی و حقوق بشر و تمایل خود را به همکاری با کشورهای منطقه برای دستیابی به این اهداف نشان داده است. استراتژی آخر، این کشور توانسته است با ادامه رسیدگی به چالش‌های ناشی از تغییرات اقلیمی، تقویت نهادها و نهادهای دموکراتیک علیه استبداد، فساد، اطلاعات نادرست و زور، ترویج توانمندسازی اقتصادی زنان، برابری جنسیتی و حقوق بشر، کمک‌های قابل‌توجهی به مردم و کشورهای منطقه ایندوپاسفیک ارائه دهد. ایالات متحده توانسته است به نگرانی‌ها و دیدگاه‌های مردم منطقه گوش فرا دهد و با آنها برای رسیدگی به چالش‌های مشترک همکاری کند. گسترش فرهنگ آمریکایی، تقویت محیط دیپلماتیک و فناوری و ایجاد فرصت‌های توسعه اجتماعی، اقتصادی و آموزشی مرتبط با سازمان‌ها و نهادهای فرامرزی آمریکایی را می‌توان از حوزه‌های اصلی تمرکز آمریکا در این منطقه از جهان دانست. به گونه‌ای که از این ابزارها برای تثبیت و حفظ قدرت نرم آمریکا و درآمد و رشد اقتصادی در این منطقه از جهان استفاده کند. موفقیت قدرت نرم ایالات متحده در منطقه ایندوپاسفیک به توانایی ایالات متحده در نشان دادن تعهد خود به ارزش‌های دموکراسی، حقوق بشر و رفاه مشترک بستگی دارد و آمارها نشان می‌دهد که این کشور توانسته است با استفاده از این ابزارها، سهم قابل‌توجهی در درآمد و رشد اقتصادی خود و کشورهای منطقه داشته باشد.

فهرست منابع؛

۱. ابوالقاسمی، محمدجواد (۱۳۸۵). دانش فرهنگ، تهران: انتشارات آرش پژوه.
  ۲. امیری، مهدی و غفاری زاده، مهرشاد (۱۴۰۱)، رویکرد استراتژیک آمریکا و هند به منطقه‌اندوپاسفیک، فصلنامه علمی رویکردهای سیاسی و بین‌المللی، شماره شاپا ۱۳۳۵-۷۳۹-۲۱، جلد ۱۴، شماره ۱ (مسلسل ۷۱)، پاییز، ۱۲۳-۱۴۸.
  ۳. دهشیری، محمدرضا و طاهری، مهدی (۱۳۹۴)، نقش و جایگاه آموزش عالی در دیپلماسی فرهنگی ایالات متحده آمریکا: با تأکید بر عملکرد آن در قبال ایران، فصلنامه تخصصی علوم سیاسی، جلد ۱۲، شماره ۳۶، آبان ۱۳۹۴، ۶۱-۹۸.
  ۴. هرسبیج، حسین و تویسرکانی، مجتبی (۱۳۸۹)، مقایسه قدرت نرم جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا در خاورمیانه، دوفصلنامه علوم سیاسی، شماره ۱۰، دوره ۵.
  ۵. جمشیدی، محمد، و یزدان‌شناس، زکیه (۱۳۹۸)، استراتژی چرخش به آسیا، ظهور چین و سیاست امنیت ملی ایالات متحده در شرق آسیا، فصلنامه علوم سیاسی، سال شانزدهم، بهار و تابستان.
  ۶. خانی، محمد حسن (۱۳۸۴)، دیپلماسی فرهنگی و جایگاه آن در سیاست خارجی کشورها، مجله دانش سیاسی، جلد ۱، شماره ۲ - شماره پیاپی ۲، پاییز و زمستان (اسفند) ۱۳۸۴، ۱۳۵-۱۴۸.
  ۷. خرازی محمودوندی آذر، زهرا (۱۳۸۹)، تأثیر دیپلماسی فرهنگی بر منافع ملی کشورها، مجله مدیریت فرهنگی، سال سوم، شماره ششم، زمستان.
  ۸. خضری، رویا (۱۳۸۹)، استراتژی آمریکا و چین در منطقه آسیا - پاسفیک، همکاری و منازعه، فصلنامه سیاست خارجی، سال بیست و پنجم، شماره ۳، پاییز.
  ۹. خراسانی، رضا (۱۳۸۷)، جایگاه و نقش قدرت فرهنگی در سیاست خارجی و تأثیر آن بر روند تحولات جهانی، مجله علوم سیاسی، شماره ۴۱.
  ۱۰. معیدفر، سعید و شهلیبر، عبدالوهاب (۱۳۸۶)، جهانی شدن و شکل‌گیری سیاست فرهنگی محلی. مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، شماره ۵۶-۵۷.
  ۱۱. منقی، ابراهیم (۱۳۸۹)، تحلیل نظری الگوهای رفتاری آمریکا در قبال چین، مجله مطالعات روابط بین‌الملل، جلد ۵، شماره ۱۹ - شماره پیاپی ۱۸، آذر، ۲۱۷-۲۴۰.
  ۱۲. صالحی امیری، سیدرضا و عظیمی دولت‌آبادی، امیر (۱۳۸۸)، جهانی شدن و سیاست فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، پژوهش‌نامه متین، ۶۹-۹۴.
  ۱۳. ضیا، محمدرضا و زارع، سحر (۱۳۹۸)، مروری بر چند تعریف از فرهنگ، مجله علمی تخصصی رهیافت فرهنگ دینی، سال سوم، شماره یازدهم و دوازدهم، پاییز و زمستان.
۱. -Auslin, Michael R. (2017). The End of the Asian Century. Yale University Press.
  ۲. -Bureau of Educational and Cultural Affairs of U.S. State Department (2000). P8.www. Publicdiplomacy.org .
  ۳. - Chong, Alan and Wu, Shang-Su. (2018). "Indo-Pacific' vs. 'Asia-Pacific': Contending Visions?" RSISCommentary. No. 034-28 February 2018. <http://www.rsis.edu.sg/wpcontent/uploads/2018/02CO18034.pdf>.
  ۴. - Cohen, Saul Bernard. (2015). Geopolitics: The Geography of International Relation. Third Edition, Published by Rowman & Littlefield. <https://usfacts.ir/2018>.
  ۵. - Cull, Nicholas J. (2008). Public Diplomacy before Gullion: The Evolution of a Phrase. Routledge Handbook of Public Diplomacy. 1st Edition.
  ۶. - Davies, David. (2024). Meet the 7 Most Popular Search Engines in the World. October 30, ۲۰۲۴. <https://www.fox.com/news/technology/7-most-popular-search-engines-in-the-world-2024>.
  ۷. - Geuens, Robin. (February 19, 2025). What Are the Top Social Media Platforms in 2024? <https://soax.com/Research/top-social-media-platforms>.
  ۸. - Ikenberry, G. John. (2008). The Rise of China and the Future of the West. Foreign Affairs. Vol. ۸۷. No. ۱. <https://www.csis.org/analysis/2008-01-01-2008-01-01>.
  ۹. - International Scientific Journal & Country Ranking. (2024). SJR: Scientific Journal Rankings. <https://www.scimagojr.com/journalrank>.

۱۰. - Kaur, Anjali. (2025). Examining the President's Fiscal Year 2025 Budget Request for South and Central Asia. House Foreign Affairs Subcommittee on the Middle East, North Africa, and Central Asia and Subcommittee on the Indo-Pacific, July 23, 2025.
۱۱. - Kepios. (2025). Global Social Media Statistics. <https://datareportal.com/social-media-users>.
۱۲. - Leonard, Mark and Stead, Catherine. (2002). Public Diplomacy. Foreign Policy Center. London.
۱۳. - Maps of India. (2024). Map of the Location of Countries in the Indo-Pacific Region. <https://maps of India.Com>.
۱۴. -Nash, Keith. (2000). Contemporary Political Sociology: Globalization, Politics and Power. Translated by Mohammad Taghi Delfrooz. First Edition. Tehran: Kavir Publications.
۱۵. -Nye Jr, Joseph S. (2002). The Paradox of American Power. Why the World's Only Superpower Can't Go it Alone. Oxford: Oxford University Press.
۱۶. -Nye Jr, Joseph S. (2004). The Means to Success in World Politics. New York: Public Affairs.
۱۷. -Nye, Joseph. (2017). Soft Power. Translated by: Mohsen Rouhani and Mehdi Zolfaghari, Tehran: Imam Sadeq University Publications and Basij Studies and Research Institute.
۱۸. - Open Doors Report. (2024). Country and Area Facts and Figures 2024. Institute of International Education, Inc. <https://opendoorsdata.org/2024-country-area-fact-sheet-pdfs/>
۱۹. - Ritzer, George. (2013). The Technological Society: Social Theory, McDonaldization and the Prosumer. Part of the Philosophy of Engineering and Technology Book Series (POET, Volume 13).
۲۰. - SJR. (2024). Scimago Journal & Country Rank (1996-2023). <https://www.scimagojr.com/country rank. Php>.
۲۱. - Skyquest. (January, 2025). U.S. Newspaper Market Size, Share, and Growth Analysis. Report ID: SQMIC50 X2008. info@Skyquestt.Com.
۲۲. - Statista. (2023). Annual Financial Reports of Companies, 2023. <https://www. Statista.com>.
۲۳. - Statista. (2024). Box Office Worldwide - Statistics & Facts. <https://www. Statista.com>.
۲۴. - Statista. (2024). Number of Chinese Students in the U.S. 2012/13-2023/24. <https://www. Statista.com> › Society › Education & Science 2024. Number of Chinese students in the U.S. ۲۰۱۲/۱۳-۲۰۲۳/۲۴.
۲۵. - Statista. (2024). U.S. Newspaper Industry - Statistics & facts. <https://www. Statista.com>.
۲۶. - Sugimoto, Yoshio. (2010). An Introduction to Japanese Society. Cambridge University Press.
۲۷. - U.S.AID. (2024). FY 2024 Budget Request for East Asia and the Pacific. <https://www.usaid.gov/ News>.
۲۸. - U.S. State Department (2000). Bureau of Educational and Cultural Affairs, Annual Report 2000, 'Media and Culture'. Wilson Editions, Washington, 2000, www.publicdiplomacy.
۲۹. - U.S. State Department (2002). Bureau of Educational and Cultural Affairs, Annual Report 2002, 'Media and Culture', Wilson Editions, Washington, 2002, www.publicdiplomacy.
۳۰. - Yasushi, Watanabe and McConnell, David. (2009). Higher Education, Public Culture and Soft Power (Case Study of Japan and the United States). Translated by Mohsen Rohani, Tehran: Imam Sadiq University.